



Ping Su prihaja iz kitajskega obmorskega mesta Beihai, kjer je podnebje povsem drugačno od našega. Ves čas je zelo vroče, zato ljudje delajo v deljenem delovnem času (od 8. do 12. ure, potem pa znova od 15. do 18. ure). Zrak je vse dni prepleten z vlago in zato, mi Ping potoži s tipično žensko nečimrnostjo, imajo tamkajšnje ženske, menda tudi sama, precej težav z nečisto kožo. „Tudi glede tega,“

hitro doda in se prešerno zasmeje, „mi je Slovenija zelo všeč. Podnebje mi nadvse odgovarja, še moja koža je tu precej lepša in čistejša.“

Prav nič nenavadno ni, da se najin pogovor začne takoj plesti okrog lepote in skrbi za nego kože, ko pa se Ping, ki je na Kitajskem sicer diplomirala iz nemščine („Žal sem jo v svoji domovini bolj malo uporabljala, ker za to ni bilo priložnosti,“ pove), kasneje pa je napravila še tečaj za masažo in ličenje, v Sloveniji ukvarja predvsem s slednjim.

V Ihanu, kjer sta si z možem Matjažem zgradila prelep dom, je Ping odprla Kotiček za dame, lepotni studio, ljubek in majhen, kot nalašč za vse tiste, ki se želijo razvajati v prijetnem, domačem vzdušju. Ping slovi po depilaciji, ki jo menda opravi počasi in prav zato zelo neboleče, pa po vrhunskih masažah obraza, med katerimi je nadvse priljubljena tako imenovana 'lifting masaža', izredno rada pa tudi liči stranke za različne priložnosti in izdeluje nakit iz raznih materialov.

Odkar je mama triletnega Luke ter leto in pol stare Line, je na prvem mestu sicer materinstvo, a delu, pravi, se vseeno ne bi nikdar odpovedala. To ima najbrž v krvi, saj je njena mama na Kitajskem uspešna poslovna ženska, zato si tudi Ping ne zna predstavljati, da bi posedala križem rok.

Nasprotno; nenehno se izobražuje, vlaga veliko truda v pridobivanje novih strank, ob tem pa išče tudi možnosti, da bi ob delu s kozmetičnimi storitvami vendarle lahko izživela tudi svojo strast do učenja tujih jezikov. „Jeziki me zares privlačijo,“ razloži, „zato se nameravam v prihodnje naučiti še kakšnega novega.“

Rada bi delala tudi kot prevajalka, ker jo to res veseli. Ob tem pa bi nadaljevala tudi svoj kozmetični posel. Prepletanje obojega jo navdušuje, a za zdaj, stvarno pripomni, so to, tudi zaradi majhnih otrok, le njene sanje.

‘USODNA’ NEMŠČINA

Na Kitajskem je diplomirala iz ‘uporabne nemščine’, kot tam imenujejo smer študija, pri katerem se tuji jezik naučiš tako dobro, da ga lahko uporabljaš kjerkoli v poslu, pri vodenju turistov, prevajanju, poučevanju jezika ter drugod.

Prav strast do učenja tujih jezikov jo je pripeljala tudi do njenega moža Matjaža Gregoriča, uspešnega računalniškega programerja. V tistem času se je ravno učil kitajščine in je želel z nekom komunicirati v tem jeziku, pa je na nekem kitajskem spletnem forumu naletel na Ping. Kot Slovenec se sicer ni mogel prijaviti – naša država namreč sploh ni bila na seznamu morebitnih uporabnic tega foruma, zato se

je registriral kot Nемеc. Tudi zato, ker mu je nemščina blizu in se zlahka sporazumeva. Tako je naletel na Ping, takrat mlado študentko nemščine, ki pa je navezala stik z njim predvsem zato, ker je želela na forumu klepetati z nekom, ki govori jezik njenega študija.

Med njima je takoj preskočila iskrica, že po tednu dni maratonskih pogovorov v programu, podobnem skypu (nekoč sta klepetala skoraj 12 ur nepretrgoma!), pa sta se odločila, da se poročita.

Po dolgih mesecih druženja preko interneta je na koncu Matjaž spomladi leta 2008 odpotoval na Kitajsko, čez nekaj tednov pa sta svojo zvezo resnično uradno zapečatila s podpisom vseh dokumentov na matičnem uradu. Slabo leto dni kasneje je sledilo pravo kitajsko poročno slavlje, na katero so pripotovali tudi Matjaževi starši, nekaj njegovih sorodnikov in prijateljev. Po slavlju je Ping z njimi odletela v Slovenijo in zdaj živi pri nas že dobra štiri leta.

OBOŽUJE SLOVENIJO

Na življenje v Sloveniji se je tako privadila, da si nikakor ne zna predstavljati, da bi se z družino preselili nazaj na Kitajsko. Po poroki v njeni rodni domovini sta bila z možem sicer odločena, da bosta vsako leto obiskovala njene domače, a potovanje z otroki je zdaj preveč naporno, da bi to zares lahko počela. Letos so bili vsi štirje sicer nekaj mesecev v Pinginem rojstnem mestu, pri njenih domačih, a otroka, pripomni Ping, sta potrebovala kar nekaj časa za prilagoditev. Na hrano, podnebje, jezik, pravzaprav na vse. Je bila pa zato Ping toliko bolj vesela stika z domačimi, saj je ti v Sloveniji še niso obiskali. Pridobivanje vize za potovanje v tujino je na Kitajskem namreč zelo zapletena stvar, vse skupaj je povezano tudi s precejšnjimi izdatki – trenutno gospodarsko stanje, pravi Ping, tudi na Kitajskem ni rožnato; včasih so bili ljudje v njenem mestu, opaža, mnogo bolj sproščeni, dandanes pa se vsi bolj ali manj pehajo le še za zaslužkom – in tako Pingina družina še ni videla njenega novega doma.

A Ping, kot mi zaupa, v resnici ne muči pretirano domotožje. Od nekdaj je po naravi zelo samostojna in zna poskrbeti zase. Povrh vsega jo je družina moževih staršev sprejela tako odprto in prisrčno, da se v Ihanu počuti zares domače in ljubljeno. Tašča Helena in tast Marjan ji rada priskočita na pomoč pri varstvu otrok, kadar ima stranke, tudi stara mama Ivanka z veseljem popazi na ljubka pravnuka. Malčka govorita tako slovensko kot kitajsko; 18-mesečna Lina obvlada le posamezne besede, a sicer popolnoma razume svojo mamico.